Redacţiunea, Administraţiunea, şi Tipografia
Braşov, piaţa mare Nr. 30.

Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.

INSERATE se primesc la Administraţiune în Braşov şi la următórele Birouri de anunciurī:
în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik*, *J. Danneber*, în Budapesta: *A. V. Goldberger, Eckstein Bernat*; în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann*.

Preţul inserţiunilor: o seria garmond pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă şi învoială.

Reclame pe pagina a 3-a o seria 10 cr. séu 30 banī.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LIX.

„Gazeta" iese în fiă-care ḑi.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe şése lunī 6 fl., pe trei lunī 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.

Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 francī, pe şése lunī 20 fr., pe trei lunī 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 francī.
Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectorī.

Abonamentul pentru Braşov
administraţiunea, piaţa mare, Têrgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe şése lunī 5 fl., pe trei lunī 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunī 6 fl., pe trei lunī 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banī. Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 214. Braşov, Sâmbătă 28 Septemvre (10 Octomvre) 1896.

Alegerile dietale şi noi.

Inainte cu vre-o două săptămânī, vorbind de eventuala disolvare a camerei ungare, am ḑis, că acésta pe noi Românii ne impórtă, după cum stau aḑi lucrurile, numai într'atâta, întru cât cu ocasia nouĕlor alegerī dietale se ivesce necesitatea, de-a ne afirma din nou posiţia nóstră de drept.

Acésta ni-se pare un lucru neîndoios, care nicī nu mai admite discusiune. Trebue sĕ ne afirmăm la tóte ocasiunile şi în orī-ce împrejurărī.

Intrebarea póte fi numai că, — în situaţiunea cu totul abnormală şi strîmtorată, ce s'a creat naţiunei nóstre de forţa publică — până unde merge posibilitatea de-a ne puté afirma şi care póte fi modalitatea cea mai bună şi potrivită, ţinênd cont mereu de posiţia escepţională, ba chiar înafară de cadrul legilor, în care ne-a impins brutalitatea nenorocitei politice de desnaţionalisare?

Cu aceste întrebărī, confraţii noştri dela „Tribuna" şi dela „Dreptatea" se ocupă în numerii cei mai noi ai numitelor ḑiare. Intr'un punct ambii confraţī convin pe deplin, şi acesta este punctul principal, care se resumă în cuvintele: până când nu ne va fi posibil sĕ ţinem o conferenţă naţională întrunită pe basa vechei nóstre organisaţiunī, până atuncī este pentru noi valabilă directiva, ce ni-au dat'o conferenţele anteriore şi care, faţă cu alegerile dietale, ne impune resistenţa pasivă.

In privinţa modalităţii de procedere în faţa actualelor alegerī generale dietale, „Dreptatea" este de părere, sĕ nu ţinem nicī un fel de întrunirī electorale, după ce conferenţa delegaţilor alegĕtorilor românī guvernul nu o mai lasă sĕ se întrunéscă. Este destul, ḑice numita fóiă, décă prin organele nóstre de publicitate se va constata, că în urma situaţiunei, ce ni-s'a creat în mod ilegal din partea guvernului, suntem legaţī şi de mânī şi de picióre, şi ca partid naţional nu ne este dată posibilitatea de-a ne folosi de libertatea constituţională-electorală.

„Tribuna" la rêndul ei evită de a se pronunţa asupra punctului privitor la eventuale întrunirī electorale înafară de conferenţa delegaţilor, ḑice apoi, că nu putem fi absolut indiferenţī faţă cu alegerile şi că pasivitatea trebue sĕ-o şi esecutăm. Cu alte cuvinte, sĕ-o mănţinem prin activitate cât mai estinsă, căcī altfel am uşura numai isbênda guvernului cu mamelucii sĕi în cercurile românescī.

In articulul de aḑi săptĕmână al fóiei nóstre am atras şi noi atenţiunea asupra împrejurărei, că de astă-dată mai mult ca orī şi când se vor încerca cei dela putere, de-a seduce alegĕtorii noştri prin intrigī şi ispite, presiunī şi corupţiunī de tot felul, ne mai vorbind de forţa brutală, şi a-i înstrĕina astfel dela solidaritatea naţională. Am ḑis atuncī, că suntem cu toţii datorī a veghia, ca uneltirile acestea miserabile sĕ nu isbutéscă.

In ce privesce basa, pe care am stat până acuma şi trebue sĕ stăm şi în viitor, cu deosebire dela conferenţa din 1881 încóce, e clar şi învederat pentru orī-ce Român de bun simţ, că nicī discusiune nu póte fi, ca sĕ-o părăsim orī nu, din consideraţiunī de oportunitate faţă cu volniciile şovinismului domnitor.

Confraţii noştri au decī tótă dreptatea când stărue pentru susţinerea organisaţiunei nóstre de partid. Unde am şi ajunge, décă am începe acum sĕ facem, ca conlocuitorii noştri saşī, concesiunī şovinismului maghiar?

Alta este întrebarea, cum sĕ ne putem afirma, în faţa alegerilor generale dietale cu tóte mĕsurile ilegale şi volnice luate de guvern în contra organisaţiei nóstre de partid?

Relativ la acésta se pronunţă numai „Dreptatea", precum vĕḑurăm mai sus.

Nu voim sĕ întrăm aḑi în discusiunea părerilor emise de confratele nostru dela Timişóra cu privire la modalitatea afirmărei posiţiunei nóstre de drept. Nu voim, pentru-că suntem de părere, că o asemenea discusiune, trei săptĕmânī înainte de a se ţiné alegerile dietale, nu póte ajuta întru nimic scopului cel'l urmărim: de a ne grupa toţī Românii asupriţī sub stégul naţional.

Ceea ce trebue sĕ dorim şi pentru ce trebue sĕ stăruim astăḑī este, ca sĕ nu avem în vedere, decât necesitatea, de-a ne afirma cu toţii, solidar şi unanim, în modul cel mai potrivit, cu tótă demnitatea şi seriositatea, ce ni-o impune gréua luptă sub stindardul limbei şi al naţionalităţii române.

Stégurile române la Orşova şi stégurile unguresci la Bucuresci. A fost mare dispută săptĕmâna trecută între foile bucuresce despre aceea, décă la Orşova a fost representat în decoraţiunile festive de acolo drapelul României cum a fost representate stégurile unguresci la impodobirea oraşului Bucuresci pentru primirea monarchului nostru.

Cea mai autentică desluşire au dat'o în privinţa acésta înşişī cei doi miniştri-preşedinţī *Banffy* şi D. *Sturdza*. Din declaraţiile acestora resultă clar adevĕrata stare a lucrurilor în ce privesce stégurile.

In şedinţa camerei unguresci dela 1 Octomvre n. c. ministrul-preşedinte *Banffy* a declarat în urma unei interpelărī a contelui Apponyi următórele:

„...Mărturisesc, că nicī pe corabiă, nicī pe teritoriul festivităţilor din Orşova şi nicī pe teritoriul din afară n'am vĕḑut alte stégurī, *decât de acele în colorile unguresci. — Cu câte-va escepţiunī*, ce le indica stima şi lealitatea din consideraţiune *faţă cu Regele României şi faţă cu Regele Serbiei.* Pe vaporul, pe care s'au aflat Majestăţile Lor au fost puse pe lângă *stégul domnitorului nostru, şi pe lângă stégurile, ce purtau colorile Regelui românesc şi sêrbesc*, fórte multe stégurī unguresci şi era puse la locul lor şi paviliónele comerciale. Pe celelalte corăbii au fost arborat, pe lângă pavilionul comercial, pretutindenī şi stégu unguresc".

D-l D. Sturdza în cunoscuta declaraţiă, ce a făcut'o la Sinaia corespondentului dela „Pester Lloyd" ḑice:

„...Multele sute de Maghiarī, carī s'au postat cu cocardele lor naţionale înaintea palatului ambasadei, nicī o clipită n'au avut măcar cel mai mic prilegiu de a se plânge de intoleranţa naţională. Nenumĕratele stégurī unguresci, ce fâlfâiau pe strade au fost respectate, ceea-ce sciam dinainte..."

Vorbele d-lui Sturdza le-a confirmat şi mai mult contele Kalnoki, declarând către omul de încredere alui „Egyetértés":

„Ministrul-preşedinte Sturdza s'a îngrijit cu un tact fin, pe care trebue sĕ-l recunóscem ca ḑiariştiī maghiarī, carī au fost la Bucuresci, sĕ nu se plângă de nimic. *Pe lângă colorile casei împĕrătescī, pretutindenea au fâlfâit stégurī unguresci...*"

Şovinismul maghiar şi conferenţa Saşilor. „Kronstädter Ztg.", organul Saşilor „verḑī" de aicī, a fost criticat aspru în câţi-va articulī hotărîrea comitetului central săsesc, după care convocarea „Sachsentag"-ului sĕ se abată de astă-dată dela obicīnuita formulare şi sĕ se ḑică într'ênsa, că sunt învitaţī toţī alegĕtorii dietalī din fundul regesc de odinióră, carī stau pe basa programului săsesc, *fără deosebire de confesiune şi naţionalitate.* De aceea „Kr. Ztg." a numit conferenţa astfel convocată: *Sachsentag internaţional*"?

Intr'un articol polemic privitor la viitórea conferenţă, „Kronstädter Tageblatt" ḑiarul Saşilor moderaţī din loc, rĕspunde colegilor sĕi dela „Kr. Ztg." în mod destul de caracteristic.

Ḑice „Kronst. Tagbl.", că în acea formulare nouă a convocărei privesce nu-

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

Dela teatru.

(3) (Urmare).

Şi acum sĕ ne întórcem la piesa nóstră.

Ne puseserăm întrebarea de este óre potrivit acest subiect pentru o dramă?

Printr'o prelucrare măiastră, căutând a scóte în evidenţă momentele într'adevĕr tragice — şi aicī trebue sĕ spunem, că înţelegem vorba „tragic" în sensul estetic al cuvêntului, ér nu în cel vulgar, care e echivalent cu „trist" — şi a pune în luptă deauna nisce caractere tragice, póte s'ar fi putut crea o dramă bună din acest subiect; judecând însĕ după modul de prelucrare al lui Haas, drama „Das Recht" cade în categoria numită de noi „novelă dramatică".

Printr'acésta n'am spus încă, că Haas a creat o *bună* novelă dramatică. Chiar dincontră ne vom nisui sĕ arătăm, că prelucrarea lui e defectuósă.

Mai întâiu i-s'ar putea face imputărī în privinţa *unităţii* în dramă. Eroul lui: Ziegler, e ca în cele mai multe drame de acest soiu o păpuşă în mâna sorţii. Un condamnat pe nedrept de alţii, eliberat de alţii, un om care nu sĕ luptă şi nu pótĕ lupta. Chiar personalitatea acésta face ca sĕ nu pótă figura de un erou în înţelesul strîns tragic. In viaţă obvin însĕ asemenea casurī, decī unui novelist dramatic îi e permis a le întrebuinţa. Şi de s'ar fi ţinut de acest erou până la sfîrşit, nu i-am imputa nimic, decât că prea sémĕnă mult cu Thomas Leer din piesa „Schuldig" („Vinovat") de R. Voss. Dér Haas mai are şi un alt erou, este advocatul Hellmuth Werner, care într'adevĕr luptă contra „universalului" care pentru ţinta sa iuridică, de a scăpa pe acest om de a cărui nevinovăţie e convins, perde tot ce a avut mai scump pe lume, pe iubita sa. Acéstă persónă e descrisă într'un mod viu, pe alocurea măiestru chiar şi cu putere într'adevĕr dramatică, aşa că cu cât piesa progreséză, cu atât câştigă rol mai mare, devenind un al doilea erou al piesii. Avem dér doi eroi descrişī cu totul într'alt mod, deşi cu aceeaşī iubire, de către autor. Acésta îngreunéză piesa, face sĕ sufere unitatea în ea. Şi cât e de greu a descrie doi eroi într'o piesă, o arată mai bine „Regele Lear" de Shakespeare, unde Lear şi Gloster sunt doi eroi, unde, deşi geniul marelui Brit a putut sĕ susţină o unitate deplină, sufere piesa întrégă pe contul ei, aşa că „Regele Lear" nu e una dintre cele mai bune ale lui drame.

Un alt defect a lui Haas e *înfundarea* piesei cu *episode* şi cu *personalităţī* nefolositóre. „Un condamnat pe nedrept" — étă în 4 cuvinte motivul piesei întregī. Cât de mult ne-am silī sĕ mai spunem ceva, nu putem. Cel mult sĕ mai póte adăoga: „şi un advocat, care face tot posibilul sĕ îl scape". Acésta e însĕ prea puţin pentru ca sĕ umple o séră de teatru. Ce e dér de făcut? Haī sĕ'umplu golul în timp cu alte persóne, carī apoi crează episóde, şi carī sĕ vor putea aduce în legătură cu persónele principale ale piesei. Aşa îşī va fi ḑis Haas, şi nu-i nimic mai uşor decât a mai aduce vre-un vĕr séu vre-o amantă, vre-o slugă etc. pe scenă. Şi étă că fiă-care din persóne mai are pe câte cine-va. Mai întâiu e Ziegler, care are pe sluga Carl şi pe iubita sa Elsbeth. Carl a fost asasinul, el are şi rol în piesă. Elsbeth nu e chiar necesară în piesă, dér episodul din actul II, unde ea cade în ghenunchī înaintea procurorului, cuvintele ei carī răpesc după sine şi pe Werner, sunt frumóse, scena e atingĕtóre şi nu strică impresiunea totală. Sĕ rĕsbună amarnic însĕ sórtea pe ea în actul ultim, unde e adusă numai ca o păpuşă, şi trebue sĕ stea un sfert de óră pe scenă fără sĕ ḑică un cuvênt, ci rolul ei întreg e sĕ dea din cap când o laudă toţī, şi sĕ sprijinéscă pe Ziegler când acesta cade odată obosit pe scaun. Dér pentru Dumneḑeu! Nu sĕ cugetă un astfel de dramatician şi la actorī de loc? Ce-au pĕcătuit sĕrmanii ca sĕ fiă ei osîndiţī a sĕ preface în nisce păpuşī de marionetă?

De Ziegler sĕ leagă decī 2 persóne, ne mai amintind pe slugī, vecinī, doctor, comisar etc.

Advocatul Werner e tînĕr şi are o iubită. Ce e mai uşor şi probabil decât că tinerii sĕ fiă şi amorezaţī? Ea nu póte însĕ sĕ fiă presentată aşa numai fără nicī un rol. Rolul ei e, ca ea sĕ fiă causa la nenorocirea advocatului, care iubind'o, iubind însĕ şi dreptatea, e silit s'o părăséscă în cele mai crâncene zvîcnirī de inimă. Ea mai are însĕ şi un alt rol: are un tată, care e procurorul suprem şi protegiatorul lui Werner. Étă motiv de a umplea un act cu aste episóde nefolositóre, sĕ ne arăte cum a domnit frumósa înţelegere între ei,

mai un act de precauţiune... Cel ce nu trăesce numai în utopii trebue sĕ scie, că şovinismul maghiar e o putere mare, înaintea căreia trebue sĕ se plece şi miniştrii... Vai de acel ministru unguresc, care nu ar face icĭ-colo câte-un compliment şovinismului...

„Este óre“, continuă numita fóiă, „faţă cu acest şovinism lucru aşa de neauḑit, décă noi dăm convocărei la „Sachsentag“-ul nostru o formulare, care-i uşurézā ministrului de-a ne permite adunarea? Trebue sĕ ne gândim numai, că el (ministrul) avênd casul de precedenţă al conferenţei române póte sĕ fiă luat de scurt şi întrebat de fiă-care interpelant sacsofag: de ce permiţĭ Saşilor ceea ce ai înterḑis Românilor?“...

„Décă dér noi dorim prevenire din partea ministrului — şi am fi nebunĭ décă n'am dori acésta, — atuncĭ trebue totuşĭ sĕ nu-i îngreunăm acéstă prevenire, ci sĕ i-o uşurăm“.

Mai clar, decât aşa, nu s'a putut esplica din parte destul de competentă strania formulare a convocărei din cestiune. *Sapienti satis.*

Ţarul în Paris.

La prânḑul festiv, dat în 6 c. séra de către preşedintele Faure în palatul Elysée în onórea Ţarului, preşedintele republicei ţinŭ următorul toast:

„Primirea ce a salutat intrarea Ma„jestăţii Vóstre în Paris, V'a dovedit „sinceritatea sentimentelor a căror es„presiune am ţinut sĕ o primiţĭ, punênd „piciorul pe pămêntul Republicei.

„Presenţa Majestăţii Vóstre printre „noi, a încheiat în aclamaţiunile unui „popor întreg, legăturile ce unesc cele „două ţĕrĭ într'o activitate armoniósă şi „într'o încredere mutuală în destinele lor.

„Unirea unui imperiu puternic şi a „unei republice laboriose au putut sĕ „esercite deja o acţiune bine-făcĕtóre asupra păcii lumii. Intărită printr'o fi„delitate dovedită, acéstă unire va con„tinua sĕ rĕspândĕscă peste tot fericita „sa influenţă.

„Interpret al naţiunei întregĭ, re„înoesc Majestăţii Vóstre urările ce fa„cem pentru mărirea domniei Vóstre „pentru fericirea M. S. Impărătese şi „pentru prosperitatea vastului imperiu, „ale cărui destine sunt în mânile Ma„jestăţii Vóstre.

„Fiă-mĭ permis sĕ mai adaog cât de „mult a fost mişcată Francia de graba, „cu care Majestatea Sa imperială a bine„voit sĕ satisfacă dorinţele Sale; gra„ţiósa Vóstră şedere va lăsa în ţéra nós„tră o amintire neştérsă.

„Ridic paharul meu în onórea M. „S. Impĕratul Nicolae şi a M. S. Im„pĕrătesei Alexandra-Feodorowna“.

Toastul Ţarului îl publicarăm ierĭ.

După prânḑ a urmat o recepţiune închisă. Mulţimea staţionată în împrejurimea palatului aclama necontenit. Strigătele de „*Trăiéscă Ţarul şi Ţarina*“, „*Trăiéscă Faure*“, „*Trăiéscă Rusia şi Francia*“ isbucneau şi sunau ca mugetul tunetului.

Intr'aceea oraşul era luminat în adevĕr feeric. Focul de artificii era magnific şi răpea cu desăvêrşire publicul. Din vêrful turnului Eiffel cădea o gigantică cascadă de foc, avênd la vêrf de două orĭ lărgimea turnului. La o înălţime se aprindea un urias „dôme Georges“; în vêrf un vultur rusesc, făcut din luminĭ electrice, îşĭ întindea aripele asupra Parisului. Piesa acésta fu salutată cu aclamaţiunĭ formidabile.

Părechea imperială ruséscă nu putŭ sĕ asiste la acéstă priveliste încântătóre, ceea ce a produs mare regret.

La 9 óre şi jum., Ţarul, Ţarina, Preşedintele, d-na Faure şi invitaţii plecară la Opera Mare, străbătând Trocadero, Cours-la-Reine, piaţa Concordiei, stradele Rivoli, Castiglione şi Paix.

Étă programa representaţiunii: 1) Imnul rusesc, cântat de toţĭ artiştii. 2) Uvertură: bucată simfonică (Saint-Saëns). 3) Al doilea act din Sigurd, de Reyer, cântat de d-na Rose Caron şi d-nii Alvarez şi Renaud. 4) Entr'acte: Meditaţiunea din Thaïss de Massenet. 5) Divertisment din primul act al Korriganei, de Widor, danţat de d-na Rosita Mauri.

Representaţiunea a durat o oră şi jumĕtate. Orchestra a fost dirijată de d-nii Saint-Saëns şi Reyer.

In diferite puncte ale Parisului se ţinură serbărĭ populare.

*

Ḑiua de alaltăerĭ fu destinată visitărei clădirilor monumentale din Paris. In cartierul latin, pe bulevardul Saint Germain, şi pe bulevardul Invaliḑilor părechea imperială rusécă fu intimpinată cu aclamărĭ frenetice.

Mai întâi fură visitate catedrala *Notre-Dame* şi palatul de *justiţiş*. La *Panteon*, Ţarul şi Ţarina salutară graţios pe studenţii postaţĭ acolo, apoi, conduşĭ de căpitanul Carnot, se coborîră în criptă, unde lângă cosciugul fostului preşedinte *Carnot* îngenunchiau dómna Carnot cu doi copilaşĭ ai sĕi. Ţarul adresă câte-va cuvinte către vĕduvă şi copii, şi depuse apoi o cunună minunată de rose, orchidee şi laurĭ pe cosciug. Inaintea cosciugului lui Victor *Hugo* Ţarul plecă capul.

La órele 11 şi 30 Majestăţile rusescĭ visitară *Domul Invaliḑilor*, unde erau adunaţĭ o mulţime de generalĭ. Mai întâiŭ păşi Ţarul la mormêntul lui *Napoleon*, şi stete cât-va timp adêncit în tăcere înaintea lui.

După améḑĭ bubuite de tunurĭ anunţară sĕrbarea cea mai însemnată, adecă *punerea pietrei fundamentale la podul-Alexandru.* Ţermurii Seinei oferau un aspect admirabil; tribunele construite pe ţermurul drept erau ocupate de tot ce Francia posede mai însemnat în politică, artă, sciinţă comerciu şi industriă. Mai mult străluceau uniformele generalilor şi diplomaţilor, costumele orientale bogate ale notabililor algerianĭ şi togele judecătorilor.

La $2^1/_2$ óre împĕratul şi împĕrătésa părăsiră ambasada rusécă pentru de-a merge la serbarea dela podul-Alexandru. O mulţime imensă de popor aclama părechea imperială pe tot parcursul drumului. Ajunşĭ la locul destinaţiei, Ţarina fu salutată de fetiţe tinere, carĭ îi întinseră buchete de florĭ. Ţarul după-ce cobori din trăsură, ascultă mai întâi o odă compusă de *Munet* în onórea sa, apoi fu rugat de către ministrul de comerciu, ca împreună cu preşedintele *Faure* sĕ pună piatra fundamentală la pod, şi prin acésta sĕ inaugureze marele op al civilisaţiunei şi al păcei; şi sĕ permită ca împĕrătésa sĕ ia asupră-şĭ patronatul. Impĕratul şi împĕrătésa plecară capul, şi subscriseră documentul respectiv. Apoi Ţarul şi Faure luară în mânĭ polonicul (lingura zidarilor), unseră piétra fundamentală cu cement, şi deteră prima lovitură cu ciocanul.

Intre nesfîrşitele manifestaţiunĭ ale mulţimei, Ţarul şi Ţarina plecară apoi la *monetăria* de stat, unde visitară diferitele ateliere, şi unde li-se predete o monetă bătută în presenţa lor.

Dela monetăriă părechia imperială rusécă merse la *Institutul de France*, pentru de-a asista la o şedinţă festivă. Preşedintele bineventă pe Maj. Lor, reamintind visita lui Petru cel mare. Apoi *Coppée* ceti o o odă compusă în onórea părechei imperiale.

Dela institutul de France Majestăţile rusescĭ plecară la *Otelul de Ville*, aclamaţĭ de public cu un entusiasm, care mereu se potenţa. Inaintea otelului, care era feeric iluminat, se aflau postate pe o estradă mai multe corurĭ şi orchestre, carĭ la ivirea Ţarului şi a Ţarinei întonară imnul rusesc şi apoi Marseilesa. Preşedintele *Faure* întinse braţul împĕrătesei şi conduse părechia imperială la locul de onóre. Mulţimea isbucni în strigăte entusiaste, trupele presentară armele, trompetele şi tobele începură a suna, şi preşedintele *Baudin*, încungiurat de consilierii municipalĭ, bineventă pe Ţar. Ţarul mulţămi şi apoi întră, însoţit de Ţarina, preşedintele Faure şi de suită, în sala Prevost, unde corul operei, al conservatorului şi musica gardei republicane întonară imnul rusesc. După visitarea salelor splendid decorate, se începu concertul, care dură până la órele 6, când Maj. Lor, împreună cu preşedintele Faure, se întórseră la otelul ambasadei.

Mişcărĭ electorale.

Un apel către oposiţia maghiară. Organul „partidei poporale“, „Alkotmány“ nu se îndoesce, că „spre cea mai mare ruşine şi infamiă a ţĕrei, „liberalii“ vor conduce alegerile cu sĕvêrşirea celor mai marĭ atrocităţĭ“. In prevederea acestora, amintita fóiă publică un apel nu numai către soţii sĕi de principii, ci către toţĭ bărbaţii din oposiţia maghiară, rugându-i, ca despre tóte ilegalităţile ce se vor sĕvêrşi cu ocasiunea alegerilor sĕ ia proces verbal, pe care sĕ-l subscrie cât mai mulţĭ şi, décă e de mare importanţă, sĕ-l autentifice şi prin notarul public. Tóte aceste procese verbale sĕ se trimită apoi redacţiunei „Alkotmány“, care, după-ce vor trece alegerile, *le va traduce în tóte limbile europene*, le va tipări în broşură şi *le va rĕspândi pe întreg continentul* „pentru ca sĕ vadă statele civilisate ale Apusului la ce mĕsurĭ neruşinate şi josnice recurge sistemul liberal din Ungaria, numai pentru ca sĕ se ţină şi mai departe la putere“.

*

O ordinaţiune către comitate. Ministrul ung. de interne Perczel a adresat în causa alegerilor o ordinaţiune către administraţiile comitatelor. El cere, ca administraţiile comitatelor sĕ ia de timpuriu mĕsurĭ, ca în decursul mişcărilor electorale, cum şi în decursul alegerilor, sĕ se evite *agitaţiunile anti-patriotice*, faptele ilegale, neorênduelile şi turburările, ér décă totuşĭ s'ar ivi, sĕ fiă imediat suprimate şi autorii lor pedepsiţĭ cu rigóre. Se'nţelege, mĕsurile acestea privesc pe oposiţiă, corteşii guvernamentalĭ îşĭ au farmecul lor, care face sĕ nu se prindă de ei asemenĭ poruncĭ.

Vocĭ francese şi străine asupra visitei Ţarului în Francia.

„*Siècle*“ vorbind despre toastul Ţarului ţinut în Elysée accentuézā cuvintele „*legăturile ce ne unesc*“, ḑicênd, că între ambele guverne esistă mai mult decât numai simpatii naturale.

„*Journal*“ asigură, că toastul Ţarului va linişti spiritele îngrigiate, deórece el a declarat în mod oficial, că Rusia şi Francia se înţeleg.

„*Evenement*“ şi „*Petit Parisien*“ afirmă, că acum alianţa ruso-francesă este definitiv încheiată.

Ḑiarele *republicane* mulţămesc împĕratului Rusiei pentru visitele făcute preşedintelui senatului *Loubet*, şi preşedintelui camerei *Brisson*.

„*Intransigeant*“ ḑice, că poporaţiunea e aceea, care subscrie alianţa, şi o va sci şi apăra la cas de lipsă.

*

„*Standard*“ declară, că împrietinirea Franciei cu Rusia e privită cu indiferenţă din partea Angliei, deórece între acele puterĭ şi între Anglia nu esistă nicăirĭ o duşmăniă din causa intereselor.

„*Daily News*“ spune, că miniştrii francesĭ de repeţite-orĭ au folosit şi folosesc cuvêntul „*aliance*“, până când colegii lor rusescĭ nicĭ-odată.

*

„*Kölnische Zeitung*“ deduce din toastele ţinute în Elysée, că de sigur esistă între Francia şi Rusia *convenţiă în scris*, şi că alianţa acestor două state, ca şi tripla alianţă, nu e ofensivă, ci numai *defensivă*.

„*Hamburger Nachrichten*“ din potrivă nu vede în nimic, că ar esista o alianţă între Francia şi Rusia. Faure a vorbit numai de „*union*“, ceea-ce e cu mult mai puţin decât „*alliance*“.

*

In cercurile diplomatice din *Viena* s'ău comentat viu toastele din Elysée, şi s'a remarcat, că în acelea de loc nu s'a folosit cuvêntul „*alliance*“. Dealtmintrelea amintitele cercurĭ sunt de părere, că susţinerea păcei nu depinde singur dela Ţar, şi enunciările acestuia nicĭ-decum sĕ nu neliniştéscă pe nimenĭ.

*

Cercurile competente din *Berlin* judecă forte rece asupra celor ce se petrec în Paris. Un politician german susţinu, că intrevederile dela Viena şi Breslau dau un echivalent potrivit pentru festivităţile dela Paris. Nu se scie, décă nu se va subsemna în Paris vr'o alianţă stabilă, în tot casul însĕ ea nu va schimba situaţia generală în Europa.

O voce cehică.

Organul partidului Cehilor tinerĭ, „*Narodni Listy*“ publică un articul eşit din péna cunoscutului deputat şi membru al delegaţiei, *Eim*, asupra visitei împĕratului Francisc Iosif în România.

După ce arată cum prigonirile sistematice de maghiarisare, dér fără nicĭ un resultat au trebuit sĕ amărască întréga naţiune română şi după-ce spune, că Maghiarii au provocat rĕsboiul vamal cu România, dér şĭ-au greşit calculul, căcĭ Austria industrială a plătit cheltuelile îngâmfărei maghiare; că Maghiarii au vrut chiar sĕ împingă monarchia într'un rĕsboiŭ cu România, dér contele Kalnoki n'a cedat, acestui dor, din care causă Ungurii şĭ-au şi rĕsbunat asupra lui, precum şĭ-au fost rĕsbunat

---

şi cum discordia i-a despărţit şi apoi éraşĭ $1/_1$ act este umplut cu împăcarea. Dér sĕ nu uităm, că Werner a avut şi el un tată şi acest tată va fi avut amicĭ, — nu-i destul atâta ca sĕ se pótă aduce pe scenă şi vre-un astfel de amic? Şi étă-l pe Mr. Georg Smith americanul — care ne face sĕ şi zîmbim câte-odată — că vine şi el, ca un „deus ex machina“, chiar unde sĕ simte vre-un gol, şi începe sĕ-şĭ istorisécă viaţa sa, jucând şi rolul de împăcător.

Sĕ nu uităm însĕ, că şi actul al III-lea, care pe lângă cel dintâiu pus, ar fi putut forma piesa, încă ar fi eşit prea scurt numai cu dialogul lui Werner şi al lui Ziegler. Cine ar puté sĕ-l umple, căcĭ aicĭ ne aflăm în temniţă, care-i închiată publicului, în care s'ar afla póte vre-un prietin séu vre-o mătuşe bătrână? Caută şi vei afla — şi étă un temnicer bĕtrîn — o aşa ḑisă persónă comică. De mult esistă în dramaturgie usul de a aduce în tragedii şi câte o persónă comică. Il aflăm la Shakespeare şi mai bine în „Hans Wurst“ din vécul XVII şi XVIII prin piesele germane. Un astfel de „Hans Wurst“ e şi acest temnicer. Glumele lui nesărate fac sĕ trécă vremea, şi la eşire sĕ nu pótă unul şi altul sĕ ḑică: „D'apoi plătit'am eu loc în teatru ca sĕ se gate aşa iute?“ Ba e şi un episod legat de acéstă persónă, anume acela, când cei doi ocnaşĭ sar asupra lui sĕ-l omóre şi Ziegler îl eliberézā. Prin acest episod sĕ aduce óre-cum şi deslegămêntul piesii, dându-se pe faţă adevĕratul asasin. Ea dă însĕ totodată ocasiune lui Haas, ca sĕ pună în gura lui Ziegler, după ce acesta omóră pe ocnaş, cuvintele: „Acuma sunt ucigaş“, carĭ sună aşa de frumos — pentru cei ce n'au véḑut piesa „Schuldig“ de Voss, unde actul ultim sĕ învêrte în jurul astor cuvinte.

August Strindberg, dramaticianul svediez, despre care am amintit deja, a pus în fruntea dramei sale: „Domnişóra Julia“, o introducere fórte instructivă, pe care o recomandăm cu insistenţă orĭ-cărui iubitor al teatrului sĕ o cetéscă (a se vedé „Universal-Bibliotek“ Nr. 2666).

Deşi noi nu suntem pe deplin de acord cu cele susţinute de el, totuşĭ în multe privinţe trebue sĕ-i dăm dreptate. Nepermiţându-ne locul aicĭ a ne estinde mai pe larg asupra cestiunei, promitem a o releva cu altă ocasiune, mai probabil când va fi vorba de Strindberg séu de piesa lui Schnitzler: „Liebelei“.

(Va urma.) Sex. Til.

mai înainte asupra contelui Goluchowski, dep. *Eim* continuă aşa:

Avêntul României nu póte fi stânjinit; regat independent, ea póte trimite pe câmpul de rĕsboiŭ 150.000 ostaşĭ, ér posiţia ei, deşi fórte grea şi espusă, totuşĭ este fórte importantă. Incungiurată pe de o parte de către Rusia, ea totuşĭ formézâ o barieră în calea acesteia spre Constantinopol, împedecând tot-deodată însĕ şi mersul înainte al Austro-Ungariei în Balcanĭ. Nu-i vorbă, Rusia are posiţie mai avantagiósă, fiind că are calea spre Constantinopol deschisă pe Mare şi adĭ, date fiind raporturile prietinescĭ cu Bulgaria, calea acésta este şi mai sigură.

In Austria trăesc 3 milióne de Românĭ; dér Ardealul este ca şi o fortificaţie naturală de munte, al cărei *glacis* îl formézâ şesurile regatului român, care astfel se află între douĕ focurĭ şi într'un resboiŭ eventual ruso-austriac va avé o importanţă estra-ordinară.

Foile din Viena consideră drept lucru evident şi firesc, că România se alipesce la tripla alianţă, şi actuala călĕtorie a Impĕratului la Bucurescĭ le întăresce în acéstă credinţă....

Politica minţii şi a egoismului sănĕtos a pus, în ultimul rĕsboiŭ ruso-turc, România alăturea cu Rusia, şi e lucru incontestabil, că armata română a adus Rusiei la Plevna servicii însemnate. De aceea nu este esclus, că abstrăgênd chiar dela identitatea religiunii, Românii în óra decisivă érăşĭ vor căuta la Rusia, precum şi esistă printre ei într'adevĕr un partid, care e consciu, că cea mai periculosă politica pentru România ar fi duşmănia faţă cu Rusia.

Dinastia Hohenzollernilor va trebui se se acomodeze voinţei naţiunii. Hohenzollernii de pe tronul României vor fi siliţĭ a urma o politică întocmai aşa, cum a urmat-o casa de Savoia, 150 anĭ de-arêndul, între Spania şi Francia, ér mai târdiu între Francia şi Austria. Posiţia acestei dinastii era intercalată, ca şi astădĭ a României, între douĕ puterĭ marĭ; de aceea casa de Savoia înclina acum către una, acum către cealaltă şi de loc nu pregeta a-şĭ schimba iute frontul, când o cerù acésta folosul ei.

Impĕrătésa *Maria Teresia*, lăuda mult înaintea cancelarului sĕu, contele *Kaunitz*, însuşirile cele bune ale regelui contimporan al Sardiniei, dér Kaunitz a rĕspuns, că are cu totul altă părere despre politica lui Carol Emanuil III. El scrise împĕrătesei, că după judecata sa, regele Sardiniei este în posesiunea tuturor virtuţilor, pe care 'i-le atribue împĕrătésa, şi „decâ n'ar fi afurisita de istorie, ar puté fi şi un om cinstit". Tot astfel României, încungiurate de către douĕ puterĭ marĭ cu armate tot marĭ, nu-ĭ permite „afurisita de istorie" sĕ fiă cinstită.

Noi nu credem, că Regele României, fiă chiar şi un Hohenzollern, ar voi şi ar puté sĕ se angagieze prea mult pentru tripla alianţă; şi în acéstă privinţă nu va putea schimba nimic, nicĭ o revistă a armatei înaintea ochilor şefului statului-major austriac.... Prin acéstă nu vrem sĕ dicem, că România se va alătura de sigur pe partea Rusiei. Ea va urma o politică de ocolire, va amâna mereu decisiunea sa; şi numai după resultatele luptelor de pe rîul *Vistula* se va *decide* definitiv, pentru cel ce îl iubesce mai mult: Austriacĭ orĭ Ruşi...

Statele micĭ, în vecinătate periculósă, trebue sĕ urmeze o astfel de politică. Sĕ ne aducem numai aminte de Bavaria şi Saxonia: ele se aliau mai cu Svedezii, mai cu împĕratul, ba cu Francia, ba cu Austria. Şi cine crede la sigur, că armata română face parte din tripla alianţă, orĭ că e alăturată la armata Rusiei, póte sĕ se înşele tare.

Cei din Petersburg nu pun mare pond pe România în resolvarea chestiunilor marĭ ale politicei internaţionale: ei nu se tem de dénsa. Ba şi la Berlin, în ciuda înrudirii ambelor dinastii, cercurile politice judecă cu multă reservă despre încrederea ce s'ar putea pune în România într'un rĕsboi eventual. Pentru-ce tocmai cei din Viena, şi în primul rênd contele *Goluchowsky* privesc România cu atâtea ilusiĭ, nu putem pricepe. Causele neînţelegerei au rĕmas şi după visită; şi nicĭ un ord, fiă chiar şi al Stelei României conferit lui *Bánffy* orĭ *Badeni*, nicĭ o distincţie acordată contelui Goluchowsky nu va *ascunde asuprirea Românilor în Ungaria şi Ardeal. Românii din regat le vĕd şi le aud aceste prigonirĭ, ér guvernul românesc nu póte simplu ignora sentimentele naţiunii.*

De aceea, călĕtoria împĕratului austriac în România nu este decât o simplă episodă, care *va îndrepta relaţiunile comerciale, dér în politica orientală nu va pricinui nicĭ o schimbare considerabilă şi durabilă. Căcĭ pe de o parte, Maghiarii nu vor înceta a sugruma pe Românĭ, ér pe de altă acestia nu vor renunţa la pretensiunile lor...* Guvernul şi dinastia din România stau sub înfluenţa „afurisitei de istorii", şi influenţa asta nu o pot şterge nicĭ un fel de festivităţĭ de curte, nicĭ un fel de entusiasm momentan al capitalei.

De acea e bine, ca sĕ păstreze orĭ-şicine o dosă bunicică de scepticism sănătos cu prilegiul actualei reconcilieri austro-romăne, scepticism, care nicĭ odată n'a fost mai justificat ca în acest cas.

Amĕnunte dela primirea Ţarului în Francia.

Se dice, că nicĭ-odată *Parisul* n'a oferit un aspect atât de imposant şi feeric ca acum cu ocasiunea primirei Ţarului Nicolae II. Decoraţiunile stradelor şi strălucirea uniformelor forma o icónă fascinătóre. Ţarul fù adênc impresionat de aspectul pompos mai ales pe piaţa Etoile, pe câmpul Elysée şi pe piaţa Concorde. Ceea ce se petrecu însĕ pe calea de 6 chilometri dintre otelul ambasadei rusescĭ şi biserica rusésca e apröpe nedescriptibil. Martorĭ ocularĭ spun, că un milion de ómenĭ se îngrămădi aci ocupând nu numai întrégă stradă şi ferestrile precum şi balcónele caselor, ci urcându-se pe stîlpii cu decoraţiunĭ, pe scărĭ, pe coperişele caselor, pe arborĭ şi grilage. Cuirasierii de abia puteau străbate prin mulţime.

*

Escorta, care încungiura trăsura Ţarului, şi o conduse dela gară până la ambasada rusésca, era splendidă. Mai multă sensaţiă produse şvadronul de Şpahiiĭ şi grupa călĕreţilor nobilĭ tunisianĭ, cu îmbrăcămintea lor fantastică acoperită cu aur şi pietri scumpe. Ţarul şi Ţarina ocupară fondul calesei à la Daumont, ér preşedintele Faure şedea vis-a-vis de ei.

*

La sosirea MM. LL. rusescĭ la biserica rusésca se produse un incident. Caii înhămaţĭ la trăsura Ţarului se speriară şi se încurcară în hăţurile lor. Prin acésta calésa fù împinsă la o parte, aşa că *obrazul Ţarinei fù atins de ramii* arborilor. Numai cu greu se putu restabili ordinea.

*

Cu ocasiunea presentărilor din palatul Elysée Ţarul se adresă către *Ribot* cu următórele cuvinte:

— „D-ta ai fost în 1891 ministru?

Ribot mişcă afirmativ din cap. Ţarul făcù apoi observarea:

— *„Acela au fost începutul!"*

La ce Ribot rĕspunse:

— *„A fost începutul unor marĭ evenimente".*

— „Aşa este" adaogă Ţarul zimbind.

*

In îmbuldéla grósnică, ce se iscă în tot locul unde apăreau Ţarul şi Ţarina, se întêmplară mai multe nenorocirĭ. Astfel pe piaţa dela operă mai multe femei *leşinară* şi mulţĭ primiră *contusiunĭ*; înaintea Tuileriilor un individ cădù pe grilajul grădinei şi se *înţepă*; un bancher fù *omorît* de un cal; alte trei persóne fură *strivite* şi *omorîte* pe strada spre ambasada rusésca. La otelul de Ville se născu aşa o îmbuldélă, încât mai multe persóne, între carĭ şi doi agenţĭ poliţianĭ fură *rănîţi greu.*

*

Se asigură, că Ţarul a fost fórte încântat de primirea ce i-s'a făcut pretutindenĭ în Paris, aşa că Marţĭ, după sosirea la ambasada rusésca, strinse mişcat mânile preşedintelui Faure, dicêndu-i:

— „Nu m'am aşteptat la aşa o primire. Ce oraş e Parisul acesta! Ah, eu iubesc din inimă pe Francesĭ!"

La punerea pietrei fundamentale a podului-Alexandru, Ţarul sĕ fi esclamat:

— „Am fost în Austria, Germania şi Anglia, dér nicăirĭ n'am dat de un astfel de entusiasm. M'am aşteptat la o primire imposantă, dér primirea acésta întrece tóte aşteptările".

SCIRILE DILEI.

— 27 Septemvre.

Autograf preaînalt datat fals. Autograful preaînalt privitor la convocarea camerei, după cum este publicat în fóia oficiósă ungurésca, este datat din *Budapesta la 7 Octomvre.* „Alkotmány" dice, că acéstă dată este falsă, deóre-ce în timpul datărei autografului Maiestatea Sa nicĭ nu se afla în Budapesta. „Aşa-déră este clar", adauge numita fóiă, „că br. Desideriu Banffy, ministru-preşedinte ungureso şi membru al „Casinei Naţionale", *cu sciinţa şi voinţa a făcut sĕ subscrie un neadevĕr.* Câtă lipsă de cinste se recere pentru a sĕvĕrşi astfel de fapte, lăsăm sĕ judece cetitorii", dice în fine fóia maghiară.

—o—

Congregaţiunea de tómnă a comitatului Braşov. In 14 Octomvre st. n. a c. este convocată adunarea de tómnă a representanţei comitatului Braşov în sala cea mare a sfatului. Comitetul permanent îşĭ va ţiné şedinţa sa în 13 Octomvre a. c. la 9 óre a. m.

—o—

Rĕpausul de Dumineca în armată. Din Viena se telegraféză, că ministrul comun de rĕsboiŭ a dat o ordinaţiune prin care dispune, că de aci înainte ostaşilor din armata comună sĕ li-se dea timp de răpaus nu Dumineca *după* prând, ci Dumineca *înainte* de prând, pentru ca tinerii ostaşĭ sĕ pótă cerceta şi biserica.

—o—

Miliţienii în România. Bataliónele de miliţienĭ, carĭ vor fi chemaţĭ a face instrucţie dela 1—10 Octomvre, vor fi compuse din 500 de ómenĭ, adecă 125 de companie, din contingentul 1884, împlinindu-se lipsurile până la 500 ómenĭ din contingentul 1885. Pentru instrucţia lor se vor detaşa oficerĭ din regimentele de activitate. — „Gazeta" din Bucuresci dă şi următórele amĕnunte: Ministerul de rĕsboiŭ a luat decisiunea de a forma *bataliŏne de miliţienĭ cu efectiv de rĕsboiŭ*, adecă 281 ómenĭ de companie, 1124 de batalióne. Aceste batalióne se vor alipi regimentelor şi vor forma al 4-lea batalion, regimentele de infanterie compunêndu-se adĭ numai din trei batalióne. Pentru acest scop s'au şi lansat ordonanţe, prin carĭ miliţienii se avisézâ a se presenta nu numai în urma unui ordin de chiămare, ci şi când vor audi alarmă séu trîmbiţare."

—o—

Liferare. Comanda ces. reg. a arsenalului de marină din Pola publică concurs pentru liferarea următórelor obiecte: Scândurĭ şi trunchĭ de brad şi de molidv, uleiu de in, sĕu de bou, săpun negru, luminĭ de stearin şi de sĕu, măturĭ, rogojinĭ de trestie, perii, pămătufe, cărbunĭ de lemn, aramă roşie, sîrme, tinichea şi cuie de aramă, apoi ţevĭ de aramă, rude de metal, sfóre de cânepă, covóre ş. a. — Ministeriul comun de resbel publică concurs pentru liferarea deosebitelor obiecte de echipare. Iuviaţiunĭ se pot căpĕta la camera comercială din Braşov. Terminul de concurs este până în 10 Noemvre n. c.

—o—

ULTIME SCIRI.

Bucurescĭ, 8 Octomvre. AA. LL. RR. principele Ferdinand şi principesa Maria a României vor pleca în curênd în străinătate spre a visita câte-va Curţĭ. E vorba ca AA. LL. RR. sĕ facă o visită şi Curţii Imperiale din Petersburg.

Bucurescĭ, 8 Octomvre. „Epoca" afirmă a sci din sorginte sigură, că visita M. Sale Impĕratului *Wilhelm* în Bucurescĭ s'a fixat definitiv. M. Sa va sosi în Capitală în diua de 8 Maiŭ, la órele 2 p. m. In Capitală M. Sa va sta până în diminéţa dilei de 11 Maiŭ, în care timp va visita fortificaţiile; apoi M. Sa va pleca la Sinaia, unde va sta vr'o douĕ dile, şi de aicĭ va merge la Constanţa şi apoi prin Odesa la Petersburg.

Paris, 8 Octomvre. Astădĭ *Majestăţile Lor* rusescĭ au visitat *Louvrul*, apoi au luat parte la un dejun dat în otelul ambasadei rusescĭ. După amédĭ Ţarul şi Ţarina au făcut o escursiune la *Versailles*, unde séra se va da un prând festiv, şi apoi vor urma recepţiunile în acea sală, în care la *1871* s'a proclamat *unitatea imperiului german.*

Atena, 8 Octomvre. In *Heraclion* starea a devenit insuferibilă. Mohamedanii au *desgropat mormintele creştine*, scoţînd din ele cadavrele putrede, au pângărit şi rupt crucile şi monumentele.

DIVERSE.

Pungaşii din Paris. Acum cu venirea Ţarului la Paris multe pungăsii sĕ mai fac acolo. Ĕtă una bună şi hazlie: Intr'una din nopţile trecute, un domn care venea dela Lille la Paris, sĕ vadă şi el serbările franco-ruse, trecea pe bulevardul Italienilor, când un individ fórte corect cu o rozetă la butonieră, îl întâlni şi-l opri în numele legei. Apoi îl sui într'o trăsură, şi dădù ordin sĕ-l ducă la prefectura poliţiei. Pe drum, individul somă pe D-l Albert D. — ast-fel se numea provincialul — sĕ'i dea în mână tot ce are la dênsul: hârtii, parale, valorĭ, bijuterii, cuţit etc. ca sĕ nu-l mai umilésca înaintea subalternilor. Bietul provincial, care avea conştienţa liniştită, şi care se gândea că trebue sĕ fiă la mijloc o confusie, goli conştiincios amĕndouĕ buzunarele. Printre obiectele date era un césornic de aur şi trei bilete de câte o sută francĭ. Vĕdênd atuncĭ pretinsul poliţist că reţeta e bunişóră, găsi că a venit vremea sĕ ştérgă putina, şi oprind trăsura în faţa unui post mare, se făcù nevĕdut printre clădirile cele marĭ, sub pretext, că se duce sĕ vorbéscă cu directorul general. Dér mai înainte avu grije sĕ spue birjarului, sĕ aibă ochii asupra omului din birjă, că e un prizoner. Birjarul scoborî de pe capră şi se puse santinelă, la uşa trăsurei. Şi aşa aşteptară douĕ césurĭ, în care timp începênd vorba amândoi — prisonerul şi birjarul — începură a înţelege că cel pe care ei îl luaseră drept un înalt funcţionar de poliţiă, nu era de cât un vulgar, dér îndemânatec pungaş.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**
Redactor responsabil **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 8 Octomvre 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.05
Renta de corone ung. 4%	99.25
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	122.75
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	101.20
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	121.—
Bonurĭ rurale ungare 4%	97.10
Bonurĭ rurale croate-slavone	97.50
Imprum. ung. cu premii	154.75
Losurĭ pentru reg. Tisei și Segedin.	138.—
Renta de hârtie austr.	101.35
Renta de argint austr.	101.50
Renta de aur austr.	122.80
Losurĭ din 1860	144 25
Acții de ale Băncei austro-ungară.	944.—
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	401.50
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	367.—
Napoleondorĭ	9.52½
Mărcĭ imperiale germane	58.75
London vista	119.70
Paris vista	47 55
Rente de corone austr. 4%	101.20
Note italiene	44.55

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Oct. 1896.

Budapesta — Predeal

Tren de persón.	Tren accel.	Tren mixt.	Tren de persón.	Tren accel.		Stația		Tren de persón.	Tren mixt	Tren accel.	Tren accel.	Tren de persón.
10.—	8.05		8 05	2 00	pl.	Viena	sos.	1.55		1 55	7.20	6.20
8.30	2.15		5.45	9.15		Budapesta		7.—		7.40	1.50	8.10
11.21	4 16	5.10	9.02	11.19		Szolnok		3.37		5.31	11.44	4.28
1.33	5.48	8.00	11 33	12.47		P. Ladány		1.19		3.56	10.03	2.17
3.42	7.08		1.48	2.11	sos.	Oradea-mare	pl.	11.04		2.37	8.43	11.32
3.58	7.15	1.22	2.06	2.18	pl.		sos.	10.44	8.00	2.31	8.38	11.17
4.38	7.43	2.19	3.03	2.50		Mező Telegd		10.07	7 10	2 01	8.11	10.42
5.20	8.18	3.32	3.45	3.26		Rév		9.30	6.13	1.34	7.46	10.08
5.43		3.51	4 06			Bratca		9.10	5.38			9.50
6.32	9.07	5.13	4.53	4.17		Ciucia		8.32	5.49	12.52	7.08	9.19
7.16	9.37	6.14	5.32	4.50		B.-Huiedin		7.54	4.59	12.20	6.39	8.37
8.07		7.32	6.24			Ghârbău		6.54	3.18			7.37
8.34	10.37	8.21	6 59	5.55	sos.	Clușiu	pl.	6.13	2 23	11.01	5.23	7.—
8.49	Tr. prs. 11.10	8.40	2.17	6.11	pl.		sos.		5.24	10 45	tr.pers. 4.25	6.45
9.06	11.27	9.09	2 52	6.27		Apahida			5.02		4.03	6.27
10.12	12 30	10.40	4 45	7.27		Ghiriș		Tr. expr. Teiuș Arad Budapest	3.37	9.23	2.55	5.12
10.42	12.57	11.25	5.39	7.50		Cucerdea			3.06	8.49	2,25	4.33
11.01	1.09	11.49	6.08			Uiuóra			2.49		2.08	4.27
11.09	1.16	11.59	6.19			Vințul de sus			2.41		2.00	4.20
11.31	11.40	12.29	6.57	8.17		Aiud			2.17	8.23	1.38	3.59
11.48	11.55	12.55	7.30	8.33	sos.	Teiuș	pl.	3.36	1.55	8.06	1.17	3.38
12.05		1.30		8.38	pl.		sos.	3.18	1.29		12 57	3.06
12.33		2.08				Crăciunel			12.55		12.32	2.40
12.47		2.27		9.09		Blașiu		2.48	12.40		11.59	2.26
1.18		3.11				Micăsasa			12.01		11.28	1.54
1.34		3.31		9.42	sos.	Copșa-mică	pl.	2.15	11.41		11.10	1.35
2.13		3.46		9.44	pl.		sos.	2.12	11.14		11.05	1.01
2.32		4.08		9.59		Mediaș			10.55		10.48	12.45
3 04		4.45		10.22		Elisabetopol		1.40	10.21		10 18	12.16
3.40		5 27		10.51		Sighișóra		1.06	9.42		9 43	11.33
4.03		6 12		11.12		Hașfalĕu		12.52	9.12		9.19	11.16
5 34		7.50		12.26		Homorod		11.54	7.45		7.38	10.03
6.12		8.37		12.58		Agoștonfalva			7.02		7.22	9.25
6.41		9.07		1.15		Apața		11 11	6.36		6.48	9.01
7.16		9.40		1.34		Feldióra			5.58		6.33	8.28
8.—		10.25		2.09	sos.	Brașov	pl.	10.10	5.08		5.57	7.48
3.55		11.—		2 19	pl.		sos.	10.05	5.20			9.08
4.40		12.26		3 01		Timiș		9.39	4.14		5.20	8.28
5.10		1 11		3.31		Predeal		9.12	3.32		4.14	8.01
12.00		8 30		9.30	sos.	Bucurescĭ	pl.	5.35	9.15		3.32	3.15

Cucerdea — Oșorheiu — Regh.-săsesc.

Tren mixt	Tren de persón.	Tren de persón.	Tren de persón		Stația		Trenŭ de persón.	Trenŭ de persón.	Trenŭ de persón.	Trenŭ mixtŭ
2.30	8.10	3.11	10.59	pl.	Cucerdea	sos.	7.45	2.36	8.31	12.42
3 19	8.51	3.52	11.40		Ludoș		7.02	1.58	7.38	9.59
4 12	9.37	4.37	12.26		Cipău		6.28	1.19	6.55	11.01
5.12	10.27	5.26	1.14	sos.	Oșorhei	pl.	5.34	12.25	5.50	9.54
5.40	10.42	5.36		pl.		sos.		9.20	5.04	9.35
7.14	12.16	7.14		sos.	Regh.-săs.	pl.		7.54	3.30	8:05

Ghiriș — Turda

tren de persón.	tren mixt	tren mixt	tren de persón.	Stația	tren de persón.	tren mixt	tren mixt	tren de persón.
7 33	11 —	5.—	10.21	Ghiriș	5.05	10.30	3.20	9.12
7.53	11.20	5-20	10.41	Turda	4.45	10.10	3.00	8.52

Copșa-mică — Sibiiu — Avrig — Făgăraș

tren de persón.	Tren mixt	tren de persón.	tren mixt			Stația		tren mixt	Tren mixt	tren de persón	tren de persón.
2.20	4.45	11.55	7.10		pl.	Copșa mică	sos.	9.34	3.05	6.25	12.35
3.57	6.35	1.25	8.50	3 13		Ocna		8.11	1 27	5.07	11.01
4.19	7.01	1.48	9.15	3 39	sos.	Sibiiu	pl.	7.44	12.57	4.40	10.30
	4.34		2.05		pl.		sos.	7.29	Marța și Vinerea		8.57
	6.16		3.58			Avrig		6.02			7.16
	8.42		6.35		sos.	Făgăraș	pl.	3.28			4.30

Simeria (Piski) — Hunedóra

tren mixt	tren mixt	tren mixt	tren mixt	Stația	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ
6.15	11.35	4.25	10.28	Simeria	4.50	10.25	3.10	8.34
6.38	11.54	4.48	10.46	Cerna	4.34	10.05	2.54	8.14
7.13	12.20	5.23	11.12	Hunedóra	4.10	9.38	2.30	7.45

Brașov — Zêrneștĭ

trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	Stația	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ
8.35	4.55		Brașov	7.44	1.29	
10.28	6.36		Zêrneștĭ	6.20	12.05	

Mureș-Ludoș — Bistrița

			Stația			
4.—	Numai Luni-a comunică 9.10	4.20	Mureș-Ludoș	6.46	7.21	
5 03	10.28	5.35	Zau	5.49	6.24	Numai Vinerea circulă
6 48	12 41	N. Marța comunică	Țagu-Budatelic	Circulă numai Marța	4.50	9.40
7 38	1.54		St. Mihaiu de câmpie		3 44	8.46
8.33	3.02		Lechința		2.48	7.43
9 07	3.41		Ș.-Măghiăruș		2.01	6.55
9.59	4 55		Bistrița		1.16	5.52

Arad — Timișóra

				Stația				
6.20	11.25	5.—		Arad		10.43	3.44	10.55
7.08	12.15	6.14		Vinga		9.42	3.01	10.11
8.01	1.10	7.39		Timișóra		8.20	2.—	9.10
12.47	8.47	12 27	5.10	Seghedin	6.05	2.30	10.05	2.15

Sibiiu — Cisnădie.

trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	Stația	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ
5.30	2.15	pl. Sibiiu . sos.	7.10	9.20
5.42	2.27	„ Selomberk „	6 57	9.07
6.06	2.51	„ Cisnădie pl.	6.36	8.46

Sighișóra — Odorheiu-sĕcuesc.

trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	Stația	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ
3 22	11.08	Sighișóra	9.51	5.32
3.54	11.48	Hașfalĕu	9.02	4.54
6.20	1.59	Odorheiu-sĕcuesc.	7.15	3.—

Notă: Órele însemnate în stânga stațiunilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în drépta de jos în sus. — Numerii încuadrați cu linii mai negre însemnéză órele de nópte.

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.